

Βαβέλ
ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗ
nfilippidis@megatv.com

Πολιτικό Ισοζύγιο

Η ανατροπή του οικονομικού προγραμματισμού μιας ολόκληρης ζωής, που υπέστησαν οι συνταξιούχοι μας την προηγούμενη δεκαετία, δεν έχει προηγούμενο. Δεν υπάρχει κανείς που δεν το αναγνωρίζει. Αυτό που πρέπει ωστόσο να αναγνωρίσουμε, ότι μπορεί στη «στραβή να πλήρωσαν πρώτοι την νύφη», στις καλές μέρες το προβάδισμα που έχουν στην ικανοποίηση αιτημάτων τους, προηγείται αντικειμενικά έναντι άλλων ομάδων του πληθυσμού.

Την προηγούμενη εβδομάδα ο γενικός διευθυντής του ΙΟΒΕ Νίκος Βέττας, παρατηρούσε ότι η χώρα έχει από τη μια όλο και λιγότερους νέους και από την άλλη όλο και περισσότερους ηλικιωμένους. Ταυτόχρονα όμως έχει λιγότερους εργαζόμενους και περισσότερους συνταξιούχους. Αυτό σημαίνει, σύμφωνα με τον κ. Βέττα, ότι στο πολιτικό ισοζύγιο οι συνταξιούχοι θα έχουν όλο και περισσότερη βαρύτητα από τους εργαζόμενους, μεγαλύτερη πίεση στην εκάστοτε κυβέρνηση να ευνοεί όλο και περισσότερο τις δαπάνες για τις συντάξεις και την υγεία των συνταξιούχων.

Σκεφτόμουν αυτή την αναφορά για τη δύναμη των συνταξιούχων, όταν οι συναρμόδιοι υπουργοί ανακοίνωναν τις αυξήσεις στο επίδομα γέννησης.

Για την ενίσχυση δηλαδή των οικογενειών των εργαζομένων. Ο Κωστής Χατζηδάκης, το συνέδεσε αμέσως με ένα άλλο μέτρο, επισημαίνοντας ότι η δαπάνη του ύψους 90 εκατομμυρίων ευρώ προέρχεται από την εξοικονόμηση των μέτρων για τους ελεύθερους επαγγελματίες. Βέβαια ο ίδιος μας είχε πει ότι το καθαρό έσοδο των 606 εκατομμυρίων ευρώ από τα τεκμήρια στους ελεύθερους επαγγελματίες θα χρηματοδοτούσαν την Παιδεία και την Υγεία. Αυτό μάλλον άλλαξε. Βρέθηκαν όμως έστω και με δυσκολία τα λεφτά.

Γι' αυτούς που δεν υπήρχε πρόβλημα να βρεθούν λεφτά, ήταν για τους συνταξιούχους. Οι αυξήσεις τους ανακοινώνονται πολύ πριν αυτές γίνουν. Πέρσι δόθηκαν 909 εκατομμύρια ευρώ, φέτος περίπου 430 εκατομμύρια ευρώ και δεν υπολογίζονται άλλες βελτιώσεις σε επικουρικές και επιδόματα. Αυξήθηκε δηλαδή ο προϋπολογισμός των συντάξεών τους, κατά 1,339 δισ. ευρώ μέσα σε ένα χρόνο. Και από τώρα υπάρχει πρόβλεψη ότι θα αυξηθούν και το 2025.

Στη ζυγαριά το 1,339 δισ., με τα 90 εκατομμύρια ευρώ ή και με τα 441 εκατομμύρια που υπολόγισε ο Κωστής Χατζηδάκης τις 14 πρωτοβουλίες που έχει πάρει η κυβέρνηση για τη στήριξη της οικογένειας, είναι σαφές σε ποια πλευρά γέρνει. Για μια χώρα που λέει ότι το μεγαλύτερο της πρόβλημα είναι το δημογραφικό, είναι εντυπωσιακές οι προτιμήσεις της. Δεν λέω το επίδομα γέννησης παιδιού είναι μια κατάκτηση, αλλά δεν λέει και τίποτα, όταν φύγει η οικογένεια από το μαιευτήριο. Τα έξοδα που πονάνε μια οικογένεια είναι μετά.

Αφορούν την έλλειψη μέριμνας για το τι να κάνουν το παιδί όταν δουλεύουν και οι δύο γονείς. Πώς μπορούν να ζήσουν όταν δουλεύει μόνο ο ένας; Τα ενοίκια είναι απλυσίαστα και οι μισθοί δεν επιτρέπουν τη λήψη δανείου. Ποιος αντέχει την ακρίβεια στις πάνες και στο βρεφικό γάλα; Το σχεδόν υποχρεωτική προσφυγή για το παραμικρό στην ιδιωτική υγεία. Ή αργότερα όσο θα μεγαλώνουν τα μεγάλα κόστη, της υποτίθεται δημόσιας εκπαίδευσης. Όλα αυτά είναι λεφτά, πολλά λεφτά, τα οποία οι νέες οικογένειες πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν και δυστυχώς γι' αυτές δεν υπάρχει κανένας νόμος που να αυξάνει αυτόματα τα εισοδήματά τους, ανάλογα με τον πληθωρισμό ή την ανάπτυξη. Στους συνταξιούχους όμως συμβαίνει. Είναι τελικά θέμα πολιτικής δύναμης...

Σύμφωνα με τον Νίκο Βέττα, στο πολιτικό ισοζύγιο οι συνταξιούχοι θα έχουν όλο και περισσότερη βαρύτητα από τους εργαζόμενους, μεγαλύτερη πίεση στην εκάστοτε κυβέρνηση να ευνοεί όλο και περισσότερο τις δαπάνες για την υγεία των συνταξιούχων